

Severin Šali | Noč

Mehka ko dehteča svila
božajo me tvoja krila.
Zvezde trosiš prek svetá.

Slavčku nosiš sladke zvoke,
megle dvigaš nad potoke.
Vzbujaš pravljice srca.

Rožam daješ čiste rose
in metuljčke uspavaš bose.
Kristališ zaklad gorá.

Ziblješ trave in drevesa,
jemlješ v svoj objem telesa.
Mrtvim se tvoj mir smehlja.

Na nebo ozvezdja slikaš,
uravnavaš in premikaš
pota ur v molčeča dna.

Slična kodravemu magu
posediš na vsakem pragu.
Črtaš tajne zanke v tla.

Čakaš na srebrnem produ,
da v začaranem me brodu
prepeljáš v krajíne Sna.